

[P. N. Petersen (Røjle).]

Men jeg kan ikke frigøre mig fra Haabet om, at naar det store Verdensopgør engang er afsluttet, naar Dønningerne har lagt sig og vi skal til at bygge videre paa vort Folks Fremtid, da vil der ogsaa være tilvejet bragt den fornødne Forstaaelse af de Retningslinier, der skal kendetegne en virkelig Revision af den sociale Lovgivning.

Situationen opfordrer, som sagt, ikke til at gaa i Enkeltheder, men i Forbigaaende føler jeg Trang til at nævne et Par Forhold, som det andet høje Ting burde have rettet, medens det havde de 72 Dage til Raadighed.

Jeg finder det beklageligt, at Medlemskontingenter til Arbejdsløshedskasser og Sygekasser, som den højtærede Arbejds- og Socialminister var inde paa, ikke bliver gjort til Genstand for mellemkommunal Refusion, saaledes som det er Tilfældet med Udgifterne til Læge, Jordemoder og Begravelse. Dette Forhold er i adskillige Tilfælde blevet fortolket paa en uheldig Maade af Kommunerne, idet der er ydet lidt rigelig Kommunehjælp, som er Genstand for Refusion, i Stedet for Tilskud til Betaling af disse Kontingenter, som ikke er Genstand for Refusion. Det er mig bekendt, at Købstadforeningen i sin Tid har fremskaffet et omfattende Materiale, der paa virkningsfuld Maade belyser dette Forhold, og det viser sig, at endogsaa meget store Kommuner ikke har opført en Øre i Udgift til Medlemsbidrag eller usandsynligt smaa Beløb. Jeg vil foreløbig gaa ud fra, at de, der har modsat sig en Ændring i den her antydede Retning, ikke har kendt dette Materiale. Det er ogsaa af Interesse i denne Forbindelse at henlede Opmærksomheden paa, at Bestyrelserne for Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg og Foreningen af Socialinspektører og ligestillede i den Skrivelse, der er bilagt som Nr. 5 til det foreliggende Forslag, har fremhævet Ønskeligheden af, at disse Kontingenter bliver gjort til Genstand for Refusion.

Dernæst finder jeg det beklageligt, at Folketinget ikke har foretaget visse Ændringer i Lovens § 313 og § 314, saa at der blev Mulighed for at anbringe forsømmelige Forsørgere paa en Arbejdsanstalt. Denne Mulighed er efter Lovens Affattelse yderst ringe, fordi det forudsætter en Klage fra Ægtefællen, og naar der er Børn i Hjemmet, kan Socialudvalget ikke undlade at yde Understøttelse alligevel, saa der ingen Anledning er til at klage; og selv om Manden er en daarlig Forsørger, elsker Konen ham

alligevel og ser nødtigt, at han bliver anbragt paa en Arbejdsanstalt. Her har vi setop en af de dybeste Aarsager til de Forsøg, der lejlighedsvis gøres paa at lægge den sociale Lovgivning for Had, men der er efter min Mening ingen Grund til Medlidenhed med Forsørgere, som udviser en Ansvarsløshed af særlig graverende Karakter.

Ja, dette er kun et Par Eksempler, der viser, at det under andre Forhold havde været ønskeligt at faa en Realitetsbehandling ogsaa i dette høje Ting. Men selv om der skulde være et og andet, som en og anden kunde ønske noget anderledes, er der opnaaet det, at man fra alle Sider er naaet til Enighed om selve Grundsynspunkterne for den sociale Lovgivning. Det er et Resultat, der ikke kan vurderes højt nok, og det skulde jo indeholde Muligheden for en lidenskabsløs Indstilling ved den gennemgribende Revision af denne Lovgivning, som maa komme, naar Tiden engang er inde dertil. Jeg tænker i denne Forbindelse bl. a. paa den mellemkommunale Refusion, der er saa irrationel og tilfældig i sine Virkninger, at den ikke kan opretholdes i det lange Løb; men først og fremmest tænker jeg paa selve Forsorgslovens Opbygning, der lader meget tilbage at ønske. Ved Socialreformens Gennemførelse i 1933 var Tanken den, som det ærede Medlem Hr. Steincke udtrykte det, at foretage en Kodificering, Sammen- dragning og Simplificering af hele den paa dette Tidspunkt bestaaende sociale Lovgivning. Kodificeringen er lykkedes til Fuldkommenhed, men Simplificeringen er der Maade med, og det er her, der maa sættes ind. Jeg tillader mig i denne Forbindelse at minde om, at Forsorgsloven omfatter ikke mindre end 335 Paragraffer. I den Vejledning, som „Socialt Tidsskrift“ paa Ministeriets Foranledning udsendte i 1938, er disse 335 Paragraffer forsynet med 717 Fodnoter med utallige Henvisninger til andre Love, Bekendtgørelser, Paragraffer, Noter, Tidsskrifter o. lign., der gør Kommunalmedlemmene graahaarede før Tiden, medens Affattelsen af Socialregnskaberne giver Anledning til meget store praktiske Vanskeligheder. Disse Vanskeligheder bliver ikke mindre ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, hvorefter Kolonnerne i Forsorgsfortegnelsen nødvendigvis maa blive meget stærkt forøget. Jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at bede den højtærede Arbejds- og Socialminister om at tage under velvillig Overvejelse, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at udsende en ny Vejledning for Administrationen, da den,